आति। जपन्मन्त्रमिति सामर्थ्यलभ्यं सन्ध्याकालोधिकरण ज०म०
न्तेनात्यन्तसंयोगे द्वितीया सन्ध्यायन्त्यस्यामिति आतश्चोप
सर्ग इत्यङ् किमवधिं सन्ध्यामित्याह प्रक्रान्तामायतीगवम् आय
त्यः आयन्त्यो भवन्ति यस्मिन् काले गावः अस्मिन्नायतीगवं तिष्ठ
द्गुप्रभृतीनि चेत्यव्ययीभावसमासत्वात्साधुः नाव्ययीभावादिति
यस्मिन् काले सप्तम्या अभावः आङ्पूर्वादिणः शतरि इणो
यणिति यणि ङीपि च रूपं आयतीति गावोऽपि गोचरात् गोष्ठ
मायान्ति दिवसस्यार्द्धनाडिकावशेषे सन्ध्यापि तदेव प्रवर्त्तते
कियन्तमेवञ्जपन्नित्याह आतिष्ठद्गु इति तिष्ठन्ति गावोयस्मिन्
काले दोहाय गावोहि रात्रिप्रथमयामस्य नाडिकायामती
तायां विश्रान्ताः सत्यः उत्थाप्य दुह्यन्ते आतिष्ठदित्याङ्मर्य्या
दाभिविध्योरित्यव्ययीभावः तिष्ठद्गुप्रभृतीनि चेति चकारस्या
नुक्तसमुच्चयार्थत्वादव्ययीभाव एव पुनः समासान्तरन्न भवति प्रा
तस्तरामिति प्रातरित्यव्ययम्प्रभातवाचि प्रकर्षविवक्षायान्तरप्
तदन्तात्किमेतीत्यादिना आम् अतिप्रभाते पतत्रिभ्यः कुक्कुटा
दिभ्यः प्रथमम्प्रबुद्ध उत्थितः पञ्चमीविभक्तेरिति पञ्चमी रवि
मादित्यम्प्रणमन् यदा चरति तदा प्रियम्भावुकतामगादिति
पूर्व्वेण योज्यम् ॥ १४ ॥

आतिष्ठदित्यादि। प्रियम्भावुकतां अगादिति पूर्व्वेणान्वयः भ०
तिष्ठन्ति स्थिरीभवन्ति गावोयस्मिन् स तिष्ठद्गु कालः रात्रेः प्रथ
मनाडिका तत्र हि विश्रान्ता गावः पश्चादुत्थाप्य दुह्यन्ते आयन्ति
गोष्ठं गावोयस्मिन् काले स आयतीगवकालः अर्द्धास्तमितभा
स्करः प्रायशस्तत्रैव गवानयनात् आङ्पूर्व्वादिणः शतृ तिष्ठद्गवा